R 5195 THE CHURCH'S PART IN THE SIN-OFFERING

பாவ நிவாரண பலியில் சபையின் பங்கு

"கிறிஸ்துவும் உங்களுக்காக பாடுபட்டு, நீங்கள் தம்முடைய அடிச்சுவடுகளைத் தொடர்ந்து வரும்படி உங்களுக்கு மாதிரியை பின் வைத்துப் போனார்." 1 பேதுரு 2:21

மனுக்குலம் அபூரணமாக, தேவனுக்கு திருப்தியற்றதாக மரண தண்டனை கொடுக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது. ஆகையால் அதற்கு எந்தவித யோக்கியதையும் இல்லை. அதற்கு தகுதி இருந்திருந்தால் தேவன் அதை தண்டித்திருக்க மாட்டார். எனினும் இன்னொரு பொருளில், தேவன் விழுந்துபோன மனுக்குலத்தில் அவருக்கு எற்புடையதாக மாற்றக் கூடிய ஏதோ ஒன்றை அவர் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் மனுக்குல இரட்சிப்புக்காக ஏற்பாடு செய்திருக்க மாட்டார். அவர்களில் ஒருவரை நித்திய ஜீவனுக்கு பாத்திரராக்க தேவையான நல்ல குணங்கள் போதுமான அளவுக்கு இல்லாதிருந்தும், மனுக்குலத்திற்கு ஒரு இரட்சகரை அவர் கொடுத்திருக்கிற உண்மை, மனுக்குலம் முழுவதுமாக சீரழிந்த நிலையில் இல்லை என்பதற்கு ஒரு ரூபகாரமாகிறது. ஆனால் ஒவ்வொருவரும் கொஞ்சம் யோக்கியதையை பெற்றிருக்கிறார்கள். தேவன் அதை காத்து, மதிப்புள்ளதாக மாற்ற விரும்புகிறார்.

எந்த மனிதராவது தக்கவைத்துக் கொண்ட கொஞ்சமான ஆதி பூரணத்தை மதிப்புள்ளதாக ஆக்குகிற செய்முறையே நீதிமானாக்குதல் ஆகும். தேவனுடைய யுகங்களின் திட்டத்தில் மனுக்குலத்தை பூரணத்திற்கு கொண்டு வந்து, அதன் மூலம் தேவன் அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டு நித்திய ஜீவனை கொடுக்கிற வேலைக்காக ஓர் ஆயிரம் வருடத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார். இதுவே ஆயிர வருட யுகமாகும். இடையில் சுவிசேஷ யுகத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பார் உலகத்திலிருந்து அழைக்கப்பட்டு, அவர்களுக்காக தனி ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு, இப்பொழுது அவர்கள், கிறிஸ்துவின் புண்ணியம் சாட்டப்பட்டதின் மூலம் பூரணராக கருதப்படுகிறார்கள்.

நீதிமானாக்கப்படாத ஒரு மனுஷன் கூட சில இயற்கையான நற்குணங்களை பெற்றிருக்கிறான். தேவன் அதிகமாக மதிக்கிற ஒரு குணம் நேர்மையான இருதயம் ஆகும். உண்மையிலேயே ஒருவருடைய தகுதி, அவருடைய நேர்மை மற்றும் விசுவாசத்தின் விகிதாச்சாரப்படி இருக்கிறது. ஒரு நேர்மையான இருதயமுள்ள மனுஷன் தனது பாவ நிலைமையை உணர ஆரம்பித்து, தேவனுடன் ஒப்புரவாக விரும்பினால், அப்படிப்பட்டவர்களை தேவனுடைய வசனம் மனுக்குலத்தின் மீட்பரை பார்க்கும்படி வழிநடத்துகிறது.

பாவத்தை விட்டுவிட்டு, கர்த்தராகிய இயேசுவை நெருங்குவதற்கான விருப்பத்தை நிரூபிக்கிற பாவிகளை அவர் தள்ளுவதில்லை. அப்படிப்பட்ட அனைவர்களின் விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் அளவுக்குத்தக்கதாக அவரோடு கூட நீதிமானாக்கப்படுகிறார்கள். எழுதப்பட்டுள்ளவதாவது: "என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்." (யோவான் 14:6) சுமை சுமக்கிற பாவிகளை தம்மிடத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளும்படி அழைக்கிறார். அவர் கூறுவதாவது: "வருத்தப்பட்டு பாரம் சுமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன். என் நுகத்தை உங்கள் மேல் ஏற்றுக் கொண்டு, என்னிடத்தில் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்." (மத்தேயு 11:28, 29)

இப்படியாக தேவனை நெருங்குகிற அனைவரும் முழுமையாக இல்லாதிருந்தாலும் ஓரளவுக்கு சமாதானத்தையும் நீதியையும் உடையவர்களாக இருப்பார்கள். ஆகையால் அவர்கள் பரீக்ஷார்த்தமான நீதிமான்களாக்கப்பட்டவர்களாக சொல்லப்படுவார்கள். அதாவது ஒரு நோக்கத்திற்காக நீதிமான்களாக்கப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தேவன் கூறுகிறதாவது: "இந்த எமது கிருபையின் செய்தியை நீங்கள் விசுவாசித்தீர்களானால் அந்த அளவுக்கு, நீங்கள் பெற்றிருக்கிற ஆதி பூரணத்தை அர்ப்பணம் செய்வீர்கள். அப்பொழுது நீங்கள் முழுமையாக மனித பூரணத்தை பெற்றிருப்பதாக கருதி, நான் உங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுவேன். நீங்கள் விசுவாசத்தினால் உங்கள் சரீரத்தை ஜீவபலியாக ஒப்புக் கொடுத்தால் (ரோமர் 12:1,2) அந்த சரீரம், முழு மனித பூரணத்தின் மதிப்பில் பாதி அளவோ அல்லது மூன்றில் ஒரு பங்குக்கு மேலாக இல்லாதிருந்தாலும், நான் கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தை கொடுத்து உங்கள் குறைவை நிறைவாக்குவேன். இப்படியாக நீங்கள் முழுமையை பெற்றிருப்பதாக, நீங்கள் நூறு சதவீதம் பூரணத்தை பெற்றிருப்பதாக கருதப்படுவீர்கள்."

சுவிசேஷ யுகத்தில் மட்டுமே இந்த ஆச்சரியமான சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு ஒரு விசுவாசியை நீதியின் அல்லது நேர்மையின் திட்ட அளவிற்கு கொண்டு வருவதற்கு தேவைப்படுகிற புண்ணியத்தின் அளவுதான் அவன் குறைவுபடுகிற சரியான அளவாகும். ஒருவன் தன்னை பலியில் ஒப்புக் கொடுக்கும்போது முப்பது சதவீதம் மட்டுமே பெற்றிருந்தால், நமது கர்த்தர் எழுபது சதவீதம் அவனுக்கு சாட்டுதல் பண்ணி நூறு சதவீதமாக ஆக்குவார். இது பூரணத்தை குறிக்கிறது. அவன் அறுபத்தி ஐந்து அல்லது நாற்பத்தி ஐந்து சதவீதம் பெற்றிருந்தால், முப்பத்தி ஐந்து அல்லது ஐம்பத்தி ஐந்து சதவீதம் சாட்டுதல் இருக்கும். இப்படியாக நீதியின் முழு திட்ட அளவிற்கு கொண்டு வருவதற்கு அவனுக்கு தேவைப்படும்.

வேறு வார்த்தையில் சொல்வோமானால், ஒருவன் தனது ஜீவனை பலியில் ஒப்புக் கொடுப்பதற்கான ஒரு ஒப்பந்தத்தில் நுழையும் போது, நமது கர்த்தர் அவனது பலவீனத்தின் அளவுக்குத்தக்கதாக ஆமோதிக்கிறார் அல்லது அவனது பலி ஏற்றுக் கொள்ளப்படதக்கதாக ஆகும்படி, அவனது குறைவுக்கு தமது புண்ணியத்தை சாட்டுதல் பண்ணுகிறார். இந்தக் குறைவு உண்மையிலேயே சரிபண்ணப்படவில்லை. ஆனால் சரிபண்ணியதாக கருதப்படும்படி செய்யப்படுகிறது. நீதியானது அதை ஏற்றுக் கொள்ள அனுமதிக்கும்படியாகவும், அவனது பலியை சமர்ப்பிக்க திராணியளிக்கும்படியான நோக்கத்துடனும் செய்யப்படுகிறது. இப்பொழுது பரிகாரியான நமது கர்த்தர், மனித பரிபூரணத்தில் குறைவுபடுகிற ஒவ்வொரு சபை அங்கத்தையும் சரி பண்ணுகிறார்.

பரிசுத்த ஆவி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதலுக்கான சாட்சியம்

பரீக்ஷார்த்தமாக நீதிமானாக்கப்பட்டவர்கள் உறுதியான ஒப்பந்தம் அல்லது உடன்படிக்கையில் தேவனுடன் நுழைந்து ஜீவபலியாக தங்களது சரீரங்களை ஒப்புக்கொடுக்கும்போது தான் முழுமையான சமாதானத்தையும் நீதிமானாக்கப்படுதலையும் பெற முடியும். இப்படியாக செய்யும்படி தீர்மானிக்கிற ஒவ்வொருவரிடமும் தெய்வீக நீதி சொல்கிறதாவது: "அந்த மனிதன் அபூரணன்; ஆகையால் இப்படிப்பட்ட ஓர் ஒப்பந்தத்தில் நுழைவதற்கு தகுதியற்றவன்; ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து அவனை ஆமோதித்தால் ஒப்பந்தம் செய்யப்படும்." நமது கர்த்தர் சொல்லுகிறதாவது: "நல்லது, நான் அவனை ஆமோதிக்கிறேன். அவனது உடன்படிக்கையின்படி அவன் தானாக முன்வந்து ஜீவனை கொடுக்கவில்லை என்றாலும் அவன் மரிக்கும்படியும் அந்த உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றும்படியும் நான் பார்த்துக்கொள்ளுகிறேன் என்று உத்தரவாதம் அளிக்கிறேன். அவன் தன் மாம்சத்தை அழிவுக்கு ஒப்புக் கொடுக்க மறுத்தால், இப்படியாக அவன் ஜீவனுக்கு அபாத்திரன் என்பதை நிரூபிக்கிறான். அவன் இரண்டாம் மரணத்துக்குப் போவான்."

அர்ப்பணம் செய்த ஒவ்வொரு விசுவாசியும் தன்னை பலியாக ஒப்புக் கொடுக்கும்போது அது பிதாவுக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கும்படி தமது சொந்த பலியின் புண்ணியத்தை அவனுக்கு சாட்டுகிறார். இந்த பலியை பிதாவானவர் ஏற்றுக் கொண்டபிறகு, பரிசுத்த ஆவியை அவனுக்கு கொடுக்கிறார். இதன் மூலம் அவன் பரிசுத்த ஆவியினால் புதிய சுபாவத்திற்கு ஜெநிப்பிக்கப்படுகிறான். பலி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதற்கு பரிசுத்த ஆவி அளிக்கப்பட்டதே நிரூபணம் ஆகும்.

இப்படியாக "அநுக்கிரக காலத்தில்" சுவிசேஷ யுகத்தில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணிக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் கிறிஸ்துவின் புண்ணியம் சாட்டப்படுகிறது. எனினும் மாபெரும் இரட்சகர் மூலமாக தங்களை அர்ப்பணிக்கிறவர்கள் உண்மையான அர்த்தத்தில், அவர்கள் தங்கள் பிரயாணத்தின் முடிவுக்கு செல்லும் வரை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்த தவறலாம். ஆகையால் அவர்களது நிலைத்தல் விசுவாசத்தினாலேயாகும், கிரியைகளினாலல்ல. அவர்களில் என்ன நல்ல குணம் இருந்தாலும் அது அவர்களது பரிகாரியான கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தினால் தேவனுக்கு ஏற்புடையதாக ஆகும்.

கீழ்ப்படியாமையால் ஆதாம் இழந்த அவருடைய ஜீவனுக்காக மீட்கும் பொருளாக, ஒரு சரியான விலைக்கிரயமாக கொடுக்கப்பட்ட நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணமே தேவனால் ஏறபாடு செய்யப்பட்ட இந்த ஒப்புரவாகுதலுக்கு அடிப்படையாகும். இந்த கிரயத்தை, நமது கர்த்தர் ஏற்ற காலத்தில் உலகுக்கு பயன்படுத்துவதற்கு, நீதியின் கைகளில் முன்னரே வைத்திருக்கிறார். முடிவில் உலகத்திற்கு திரும்ப கொடுத்தலை கொண்டுவரப் போகிற இந்த புண்ணியமானது இப்போது சபைக்கு சாட்டப்படுகிறது. அது நமது அபூரணம் மற்றும் குறைவுகளை மூடி, பூமிக்குரிய சுபாவத்திலிருந்து விடுதலையாகி, பரலோக சுபாவத்திற்கு வருவதற்கு சாட்டப்படுகிறது.

இந்த பரிமாற்றத்தில், நம்மை நமது கர்த்தர் புது சிருஷ்டியாக, அவரது சரீரத்தின் அங்கங்களாக, நமது சரீரத்தை அவரது சரீரமாக ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார். ஆகையால் சபையின் மாம்சத்தின் பலியானது, அவரது பலியின் தொடர்ச்சியாக இருக்கிறது. நாம் மானிடர்களாக நமது சித்தத்தை முற்றிலுமாக விட்டுவிடவேண்டும். இந்த ஏற்பாட்டின் கீழாக இது முதல் நாம் அவரது சரீரத்தின் அங்கங்களாக இருக்கிறோம். இந்த நிலைப்பாட்டின்படி நமது இரத்தம், நமது மரணம் ஆகியவற்றை தம்முடையதாக கருதி, மகிமையான வாக்குத்தத்தத்தில் நம்மை அவரோடு இணைக்கிறார்.

உலக இரட்சிப்புக்கு நமது பங்கில் பலி எதுவும் தேவையில்லை என்ற கருத்தை நமது மனதில் நன்றாக பதியவைத்துக் கொள்வோமாக, புண்ணியம் அனைத்தும் நமது கர்த்தராகிய இயேசுவில் இருக்கிறது. நமது கர்த்தர் செய்து வருகிற தெய்வீக திட்டத்தின்படி, சபையானது தற்கால பலிகளில் தனது கர்த்தருடன் பங்கு பெறும்படி அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்ட சொந்த விதத்தில் அல்ல, அவரது சரீரத்தின் அங்கங்களாக பங்கு பெறுகிறது. எனினும் நமது கர்த்தரின் சொந்த புண்ணியமே சபையினுடையதை பிரியமானதாக ஆக்குகிறது.

பாவ நிவாரண பலியில் சபையின் பங்கு

பாவ நிவாரண பலியில் சபை என்ன செய்கிறது என்ற கேள்வி கேட்கப்படலாம். பாவ நிவாரண நாளின் பலிகளின் சித்திரத்தை தேவன் நமக்கு காண்பித்திருக்காவிட்டால், என்ன பங்கு அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பது எங்களுக்கு தெரியாது என்பதே எங்களது பதிலாக இருந்திருக்கும். மேசியாவினால் செய்யப்பட வேண்டிய வேலையை, தேவனையும் மனிதனையும் ஒப்புரவாக்குதலை, இஸ்ரயேலின் பாவ நிவாரண நாள் நிழலாக முன்குறித்து காண்பித்தது. பாவநிவாரண நாள் பல்வேறு அம்சங்களை உடையதாக இருந்தது. இது காளையின் பலியுடன் ஆரம்பித்தது. இது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பலியை சபையின் சார்பாக கொடுக்கப்பட்டதை நிழலாக காண்பித்தது. காளையின் இரத்தம் ஆசாரியனுக்காகவும் அவனது வீட்டாருக்காவும் கிருபாசனத்தில் தெளிக்கப்பட்டது, விசுவாச வீட்டார் முழுவதையும் குறிக்கிறது.

பிறகு விசுவாச வீட்டார் இரு ஆடுகளால் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். இதில் ஒன்று காளையின் பலியைப் போன்ற அனுபவங்களை கடந்து சென்றது. இந்த ஆடு, கர்த்தரின் அடிச்சுவடுகளை அனுதினமும் பின்பற்றுகிற விசுவாச வகுப்பாரை குறித்தது. இவர்கள் கர்த்தருடைய பாடுகளில் அவருடன் பங்கு பெறுகிறவர்களாகவும், வரப்போகிற மகிமையிலும் பங்கு பெறுகிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். (ரோமர் 12:1,2; எபிரேயர் 13:11–13)

மற்ற ஆடானது, தானாக மனமுவந்து மரணத்திற்கு செல்லாத, ஆனால் பாவத்திற்கு திரும்பாமல், தங்களை பலிகொடுக்க விரும்பாத, அர்ப்பணம் செய்த விசுவாச வகுப்பாரைக் குறிக்கிறது. ஆகையால் இந்த வகுப்பார் போக்காடாக கருதப்பட்டு, உபத்திரவ அனுபவங்களுக்காக வனாந்தரத்திற்கு அனுப்பிவிடப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய ஆவி கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாளில் இரட்சிக்கப்படும்படி இப்படியாக சிலர் கவனிக்கப்படுவதாக இந்த வகுப்பாரைப் குறித்து பரிசுத்த பவுல் குறிப்பிடுகிறார். (1 கொரிந்தியர் 5:5)

வேத வாக்கியங்களானது கர்த்தரையும் சபையையும் பாவ நிவாரண பலியாக சித்தரிப்பதால் நாம் அதை நம்புகிறோம். பரிசுத்த பவுல் சபையை ஆட்டு வகுப்பாருக்கு நிழலாக குறிப்பிடும் போது அவர் கூறுகிறதாவது: "எந்த மிருகங்களுடைய இரத்தம் பாவங்களினிமித்தமாகப் பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் பிரதான ஆசாரியனாலே கொண்டு வரப்படுகிறதோ, அந்த மிருகங்களின் உடல்கள் பாளையத்துக்குப் புறம்பே சுட்டெரிக்கப்படும். அந்தப்படியே இயேசுவும், தம்முடைய சொந்த இரத்தத்தினாலே ஜனத்தை பரிசுத்தஞ் செய்யும்படியாக நகர வாசலுக்குப் புறம்பே பாடுபட்டார். ஆகையால், நாம் அவருடைய நிந்தையை சுமந்து, பாளையத்துக்குப் புறம்பே அவரிடத்திற்கு புறப்பட்டுப் போகக்கடவோம்." (எபிரேயர் 13; 11–13)

என்ன மிருகங்கள் இப்படியாக நடத்தப்படுகின்றன? காளையும் கர்த்தரின் ஆடு மட்டுமே. இந்த மிருகங்களில் ஒன்றினால் இயேசு மாதிரியாகவும் சபையை 'நாம்' வகுப்பாராகவும் காண்பித்து, பாளையத்துக்கு புறம்பே அவரிடத்திற்கு புறப்பட்டு போகும்படி சொல்லி, இப்படியாக கர்த்தரின் ஆட்டிற்கு உண்மைப் பொருளாக கூறுகிறார். நாம் போவோமாக; அவரது நிந்தையை அவருடன் சுமந்து அவரது அடிச்சுவட்டில் நடப்போமாக; ஏனெனில், "அவரோடு கூட பாடுகளை சகித்தோமானால், அவரோடு கூட ஆளுகையும் செய்வோம்," மகிமையும்படுத்தப்படுவோம். (2 தீமோத்தேயு 2:11,12)

பூமிக்குரிய உரிமைகளை சபையானது பலியிடுதல்

நமது கர்த்தர் பூமிக்குரிய ஊழியம் முழுவதிலும் நீதியின் திட்டநிலையை பராமரித்து, தமது ஜீவனை பலியாகக் கொடுத்தார் என்ற உண்மையில் அவரது பலியின் புண்ணியம் இருக்கிறது. மானிட சுபாவத்தில் ஜீவிக்கும் உரிமையை அவர் பெற்றிருக்கிறார். அந்த உரிமையை, சபையின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரின் குறைவை நிறைவுபடுத்துவதற்காக சாட்டுதல் செய்ய நீதியின் கைகளில் கொடுத்திருக்கிறார். சபையானது தனது பலியை நிறைவேற்றி திரைக்குப் பின்னால் சென்றவுடன், இந்த புண்ணியமானது உலகத்தின் சார்பில் அப்பியாசப்படுத்த விடுவிக்கப்படும்.

ஆகையால் சபையானது அதன் விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலுக்கு ஒரு பரிசாக, தனது கர்த்தரோடு பலிகொடுக்கக்கூடிய சலுகையை பெறுவதே, பாவ நிவாரண பலியில் அதன் பங்காக இருக்கிறது. அது தன்னை ஜீவனுள்ள பலியாக ஒப்புக் கொடுக்கும்போது, இப்படியாக அதன் பங்கை நிறைவேற்றுகிறது. கர்த்தரின் பங்கு, பலியை ஏற்றுக் கொள்ளும்போது ஆரம்பிக்கிறது. அவர் சபைக்கு பொறுப்பேற்கிறவராக நிற்கிறார். மேலும் ஒரு பரிகாரியாக தமது கவனிப்பில் இருக்கிறவர்களுக்கு பொறுப்பாகிறார்.

சபையாக அழைக்கப்படுகிறவர்கள் தற்காலத்தில் பலியில் பங்கு பெறவும், வருங்காலத்தில் மகிமையான வேலையில் பங்கு பெறவும் சலுகை பெற்றிருக்கிறார்கள். புது உடன்படிக்கையை முத்திரையிடுவது எதிர்கால வேலையின் ஒரு பகுதியாகும். இதே அர்த்தத்தில் சபையானது முத்திரையிடுவதில் ஒரு பங்கை பெறும். அதில் அது தனது கர்த்தருடன் அவரது மகிமையில் ஒரு பங்கை பெற்றிருக்கிறது. முழு புண்ணியமும் கர்த்தரில் இருக்கிறது. அவரது கிருபையால் நாம் என்னவாக இருக்கிறோமோ, அப்படியாகவே மகிமையான வேலையில் பங்கு பெறுகிறோம். மகிமையில் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் அங்கத்தின் நற்பண்பினால் சபையானது அவர் நிறைவேற்றப்போகிற வேலை உள்ளடக்கிய பாவ நிவாரண பலியில் பங்குபெற்று, கிறிஸ்துவினுடைய அனைத்திலும் பங்குதாரராக இருக்கிறது.

ஜீவபலியாக நம்மை ஒப்புக் கொடுக்கும்பொழுது, மரணபரியந்தம் அர்ப்பணம் பண்ணுகிறோம். அதன் பலனாக, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டால், மானிட தளத்தில் ஜீவனுக்குரிய அனைத்து உரிமைகளையும் எப்பொழுதும் இழக்கிறோம். நாம் நமது ஜீவன்களை கொடுத்திருக்கிற மாபெரும் பிரதான ஆசாரியரின் கீழாக, புது ஒழுங்குகளின் ஆசாரியர்களாக ஆகும்படி நமது சரீரங்களை சமர்ப்பிக்கிறோம். அவர் அவைகளை ஏற்றுக் கொண்டால், அதனுடன் செய்வதற்கு ஏதுமில்லை. நமது பூமிக்குரிய உரிமைகள் அனைத்தையும் அவர் பெற்றுக் கொள்கிறார். அந்த உரிமைகளை நாம் வைத்திருக்கவில்லை. வேறு வார்த்தையில் சொல்வோமேயானால், நாம் இருப்பது முடிவடைந்தது; நமது பூமிக்குரிய அனைத்து நம்பிக்கைகள் அல்லது குறிக்கோள்களைப் பொருத்தவரை, நாம் சிரச்சேதம் பண்ணப்பட்டவர்கள். அவரது பரிபூரண குணத்தினால், நமது கர்த்தர் நித்திய ஜீவனுக்குரிய உரிமையை பெற்றிருக்கிறார். நாம் நித்திய ஜீவனுக்குரிய உரிமையை பெற்றிருக்கவே இல்லை. நமது பலிகளை அவருடையதாக ஏற்றுக் கொண்டதினால் நம்மை ஒப்புக் கொடுக்க முடிந்தது.

பலிக்காக நம்மை ஒப்புக் கொடுக்கிறோம் என்பதே நமது எண்ணமாக இருக்க வேண்டும். நமது பலியை கர்த்தர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று பலவந்தம் பண்ண முடியாது. ஆனால் அவர் அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நாம் விருப்பம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். அதை அவர் ஏற்றுக் கொள்ள பின் தொடரப்பட வேண்டும் என்பதோ, அல்லது முடிவான பலனுக்காக நாம் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்பதோ அவசியமில்லை. நீதிக்கு ஊழியம் செய்வதற்காக நம்மை நாமே ஒதுக்கிக் கொள்ளாதபடிக்கு, நல்லதை செய்யவும் நமது அண்டை வீட்டாரிடமும் சரியானபடி செயலாற்ற வேண்டும். யூத சட்டப்படி இது உண்மை, அவர்களது நியாயப்பிரமாணம் அவர்களை இப்படி செய்யும்படி கட்டுப்படுத்துகிறது. ஆனால் நமக்கு அப்படியல்ல, ஏனெனில், ''மாம்சமும் இரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்காது.'' (1 கொரிந்தியர் 15:50) கிறிஸ்துவில் கிருபையில் பங்குபெறுவதின் மூலம், ஏற்ற காலத்தில் அவர் நம்மை உயர்த்தும்படிக்கு நம்முடனான அவரது உடன்படிக்கைக்கு இசைவாக நமது சரீரங்களை பலிகளாக ஒப்புக் கொடுப்போம். (1 பேதுரு 5:6) நாம் பாவத்தை சும்மா விட்டுவிடாமல், பூமிக்குரியவைகளில் நமக்குள்ள உரிமைகளையும் விட்டுவிடுகிறோம்.

பரிகாரியின் வேலை

கர்த்தராகிய இயேசு, தம்மிடத்தில் விசுவாசம் வைத்தவர்களிடத்தில் அவர்கள் தங்களை அர்ப்பணம் செய்வதற்கு முன்னரே அவர்கள் இடத்தில் அனுதாபம் கொள்ளுகிறார் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த அனுதாபம் என்பது பரிந்து பேசுதலைக்காட்டிலும் வேறானது. பரிந்துபேசுதல் என்பது தனிப்பட்டவர்கள் ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட நிலைமைக்கு வருவதற்கும் அதில் நிலைத்திருப்பதற்கும் கிருபையாக உதவிபுரிதல் ஆகும்.

பரிகாரி என்ற வார்த்தை சிநேகபாவமான, திறமையான ஒரு பிரதிநிதியைக் குறிக்கிறது. நாம் ஒரு வக்கீலை அமர்த்தினால், அவர், நமக்கு எதிராக வருகிற எந்த வழக்குக்கும் நமது பரிகாரியாக தோன்றி பேசுவார். அவர் உதவி நமக்கு தேவை என்றால் அவர் நமக்கு வக்கீலாக இருக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் கிறிஸ்து மூலமாக பிதாவிடம் வந்த அனைவரின் சார்பாக தம்முடைய விலையேறப் பெற்ற இரத்தத்தை தேவனுடைய சமூகத்தில் பிரத்தியட்சமாகும்படி பிரவேசித்த பொழுது, சபையின் பரிகாரியாக நமது கர்த்தரின் வேலை ஆரம்பித்தது. (எபிரேயர் 9:24) நம்மை ஜீவ பலியாக ஒப்புக் கொடுக்க ஏற்புடைய நிலைமைக்கு வரும்பொழுது தனிப்பட்ட விதத்தில் அவர் நமது பரிகாரியாக ஆகிறார். கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தை நம்மேல் சாட்டுவதிலும் நமது தவறுகள் அவர் மேல் சாட்டப்படுவதிலும் நாம் பண்ணுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. இது பிதாவானவரின் ஏற்பாடு. தேவன் நம்மை அங்கீகாரம் பண்ணுவதேயில்லை; ஏனெனில் இயற்கையாகவே நாம் பாவிகள். நாம் பெற்றிராத, ஆனால் நமது தலையானவர் பெற்றிருக்கிற புண்ணியத்தை நமக்கு அவர் சாட்டினால் தவிர நமது பலிகளை அவர் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இந்த அர்த்தத்தில் நமது கர்த்தரின் புண்ணியம் நம் மேலும் நமது தவறுகள் அவர்மேலும் சாட்டப்படுகிறது.

'அ' என்பவர் 'ஆ'என்பவருக்கு பணம் அனுப்பினால், அது 'ஆ'என்பவரின் கணக்கில் பற்று வைக்கப்பட்டு, 'அ' என்பவரின் கணக்கில் குறைக்கப்படும். ஒருவர் வேறொருவருக்கு புண்ணியத்தை சாட்டினால், சாட்டப்பட்டவர் புண்ணியத்தை பெறுகிறார், சாட்டியவர் சாட்டப்பட்டவரின் தவறுகளை சாட்டப் பெறுகிறார். முடிவாக உலகத்திற்கு போக வேண்டிய நமது கர்த்தரின் புண்ணியம், இந்த அளவுக்கு தற்காலிகமாக நமது குறைகள் நிரப்பப்படுகிறது. உடன்படிக்கையின் நமது பங்கை நிறைவேற்றும் வரை அந்த புண்ணியம் விடுவிக்கப்படாது.

களங்கம், கறைகள் மற்றும் திரை (சுருக்கம்) வரையறுக்கப்படுகிறது

கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரம், அதாவது கலியாண வஸ்திரம் ஒரு குறிப்பிட்ட மாபெரும் சத்தியத்தை விளக்குவதற்கு ஒரு அழகான உருவகமாக இருக்கிறது. புது சிருஷ்டிகள் மாத்திரமே, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் மாத்திரமே, தண்டனைக்கு கீழாக இல்லாதபடியினால், அவர்கள் மாம்சத்தில் இருப்பதாக கருதப்படாததால், அவர்களிடம் பாவமில்லை என்று சொல்வது தகாததாக இருக்க முடியாது. "தேவனால் பிறந்த எவனும் பாவஞ்செய்யான்.'' (1 யோவான் 3:9)

புது சிருஷ்டி பாவம் செய்கிறவர்களாக இருந்தால், மரண தண்டனைக்கு உள்ளாவார்கள். புதுசிருஷ்டியில் பாவமானது, சித்தம் மாறினதை, மனம் மாறினதை குறிக்கும்; புதுசிருஷ்டியாக இருப்பதும் முடிவடையும். புதுசிருஷ்டியின் அபூரணங்களை கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரம் மூடாது; ஏனெனில் புதுசிருஷ்டியிடம் அபூரணம் ஏதும் இருக்காது. தேவனுடைய பார்வையில் புது சிருஷ்டியானது ஒரு நிலைத்திருத்தலை

பெற்றிருக்கிறது. பரிசுத்தமாக, கறையற்று இருக்கிறது. மாம்சமானது புது சிருஷ்டியல்ல, ஆனால் பழையது, மரித்ததாக எண்ணப்படுகிறது. பவுல் கூறுவது போல, புத்துயிர் பெற்றதாக, உயிர்ப்பிக்கப்பட்டதாக கருதப்படுகிறது. (எபேசியர் 2:1–7; கொலோசெயர் 2:13; ரோமர் 6:4)

நமது உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட மாம்சமானது, தேவ கிருபையினால், புனிதமானதாக, அவருடைய பார்வையில் விரும்பப்படத்தக்கதாக, கிறிஸ்துவோடு இணைவதற்கு, கலியாணத்திற்கு சரியான நிலைமையில் இருப்பதாகவும் எண்ணப்படுகிறது. இந்த வஸ்திரத்தில் கறைகள் காணப்படுமானால், வஸ்திரத்திலேயே அடையாளமாக காணப்படும் களங்கங்களைக் குறிக்கும். இவைகள் புதுசிருஷ்டிகளாகிய நம்முடையதல்ல, ஆனால் கொஞ்ச காலத்திற்கு புது சிருஷ்டியானது அதற்கு அதன் புது சரீரம் கொடுக்கப்படும்வரை மாம்ச கூடாரத்தில் இருக்க வேண்டும்.

களங்கங்கள் மாம்சத்தில் அபூரணமும் பலவீனமும் ஆகும். கறைகள் என்பது தெரிந்து செய்த தவறுகள் அல்ல. ஆனால் அது தேவனுடைய சித்தத்திற்கு மாறானதாக காணப்படுகிறது. இந்த கறைகள் பல்வேறு அளவுகளில் முரண்பாடுகளாக அபூரணத்தின் பல்வேறு தரங்களாக இருக்கலாம். இந்த பலவீனங்கள், தோல்விகள், குறைகள் மற்றும் தவறுகள் கூட சில குறைந்த அக்கரையின்மை, சோம்பல், சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்த அசட்டை செய்வதாக இருக்கலாம். இவைகள் எல்லாம் கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரத்தில் களங்கமாக, கறையாக நினைக்கப்படாமல், (திரை) சுருக்கமாக கருதப்படலாம்.

சபையானது ஒரு கறையோ அல்லது திரையோ (சுருக்கமோ) அல்லது அது போன்ற எதுவுமே இல்லாமல், பரிசுத்தமும் பிழையற்றதுமாக இருக்கும் (எபசியர் 5:27) என்று பரிசுத்த பவுல் சொல்லும் பொழுது, நம்மை நமது கர்த்தர் முடிவாக பிதாவிடம் ஒப்புவிக்கத்தக்க பரிபூரண பரிசுத்தமுள்ள வகுப்பாராக இருக்க கூடிய எண்ணத்தை நமக்கு கொடுத்து நம்மை வாழ்த்துவதாகக் காணப்படுகிறது. இந்த உருவகம் நிச்சயமாக நமது மனதின் பூரணத்தை குறிப்பிடுகிறது. ஏனெனில் ஆதாமின் விழுகையினால், நமது சரீரமானது அந்த நிலைமைக்கு கொண்டுவரப்பட முடியாது. மனுக்குலம் அனைத்தும் பாவத்திலும் துர்க்குணத்திலும் உருவானது. (சங்கீதம் 51:5)

ஒரு மென்மையான மனசாட்சியை பெற்றிருப்பது அவசியம்

புது சிருஷ்டியானது தனது அபூரணங்கள், தவறுகள் மற்றும் குறைகளை கண்டுபிடித்து, இரக்கத்தையும் மன்னிப்பையும் பெற உடனே கிருபாசனத்தண்டைக்கு செல்வது அதன் கடமையாகும். மென்மையான மனசாட்சியை பெற்றிருப்பவர்கள் தான் தங்கள் வஸ்திரத்தை கறையில்லாமல் வைத்திருப்பார்கள். இதை செய்வதில் தோல்வியுறுவதுதான் தங்கள் "அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும்" உறுதிப்படுத்த தவறுதற்கான காரணமாக காணப்படுகிறது. இந்த சிறிய காரியங்களில் அவர்கள் அக்கரை இல்லாதிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சந்தர்ப்பங்களை பயன்படுத்த அக்கரையில்லாதிருக்கிறார்கள். இப்படியாக அவர்களது வஸ்திரம் கறைபட்டு, கலியாண பண்டிகைக்கு முற்றிலும் தகுதியற்றதாக ஆகிறது.

இந்த வகுப்பார், மகா உபத்திரவத்தின் வழியாக சென்று, சரியான நேரத்தில் செய்யத் தவறியதை அதாவது "தங்களது அங்கிகளை ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தில் தோய்த்து வெளுப்பார்கள்" (வெளிப்படுத்தல் 7:14) என்று வேதவாக்கியங்கள் நமக்கு காணப்பிக்கின்றன. பரிசுத்தமாகும் இந்த செயல்பாட்டின் மூலம் அவர்கள் எழும்பி, மகிமையின் கிரீடத்தை அணிவதற்கு பதிலாக குருத்தோலைகளை பிடிப்பார்கள். ஆலய வகுப்பாரின் அங்கங்களாக இருப்பதற்கு பதிலாக, ஆலயத்தின் சேவகர்களாக இருப்பார்கள்.

கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறவர்களுக்கு கிறிஸ்துவின் புண்ணியம் சாட்டப்படுதலைத்தான் கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரமாக உருவகமாக சொல்லப்படுகிறது. அது "கலியாண வஸ்திரமாக" மாத்திரமல்ல, (மத்தேயு 22:11–14) மணவாட்டியின் வஸ்திரமாகவும் அழகாக சித்திரம் தீட்டி காட்டப்படுகிறது. (சங்கீதம் 45:13, 14) அங்கு மணவாட்டி சித்திரத்தையலாடையுடன் மகா ராஜாவின் முன்பாக அழைத்துக் கொண்டு வரப்படுவாள். இப்படியாக, கிறிஸ்துவின் வருங்கால மணவாட்டியாகவும் தேவனுடைய வீட்டின் அங்கங்களாகவும் நாம் முதன்முதலில் ஆகும்பொழுது, இந்த வஸ்திரம் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற எண்ணத்தைப் பெறுகிறோம். எனினும் ஒவ்வொருவரும் நிறைவேற்ற வேண்டிய தனிப்பட்ட வேலை இருக்கிறது.

சித்திரத்தையல் தான் விசேஷித்த வேலையாக குறிப்பிடப்படுகிறது. இதன் வேலைப்பாட்டை (Design) நாம் கிறிஸ்தவர்களாக சிரத்தையுடனான வைராக்கியத்துடன் தேட வேண்டும். ஏனெனில் அதற்கு மகா திறமையையும் மிகுந்த கவனிப்பும் தேவைப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் இந்த நீதியின் வஸ்திரம், தேவனுடைய பார்வையில் நம்முடையதாக குறிக்கப்படுகிறது. அது நம்முடையதாக எதிர்காலத்தில் நித்தியமாக நம்முடையதாக தொடர்ந்து இருக்கும். அது சாட்டுதல் மூலமாக நம்முடையதாக இராமல், உரிமையினால், அதைப் பெற்றிருப்போம். அந்த சமயத்தில், கர்த்தரின் கிருபையினாலும் உதவியினாலும் நமது குணலட்சணத்தை நமது இரட்சகரும் தேவனுடைய பிரியமுள்ள குமாரனுமானவரின் சாயலுக்கு ஒப்பாக்கியிருப்போம். இனி நமது களங்கங்களை மூடுவதற்கு கிறிஸ்துவின் சாட்டுதல் நமக்கு தேவைப்படாது. ஏனெனில் உயிர்த்தெழுதலில் புதிய சரீரத்தில் கறைதிரை அல்லது களங்கம் எதுவும் இருக்காது. அது பூரணமாக இருக்கும்.